

Cent aparadors de poesia

Quan alguns donen per tancat el període de la resistència, caldria al·legar que sense el voluntarisme de molts catalans la nostra cultura restaria coixa o, directament, paralítica. Parlo fora del debat de les retallades i m'endinso en la realitat d'infininitat d'iniciatives que, paral·lelament a la burocràcia i la cultura de la subvenció, han tirat endavant. Una és el programa radiofònic *Aparador de poesia*, que acaba d'arribar als cent números i a la tercera temporada de la mà del veterà poeta i activista Pius Morera (foto), igualadi però instal·lat a Sant Vicenç de Montalt, des d'on impulsa la tribuna.

Aparador de poesia es pot sentir per àmplies zones del Maresme, però té el seu refugi a internet, on es pot visualitzar només col·locant el nom del programa al cercador. Des del 2010, Morera hi ha fet passar un centenar de poemes, la majoria joves o desconeguts, al costat de figures com ara Carles Miralles, Enric Casasses i Jordi Cornudella. La intenció és "difondre i exaltar la poesia i, en conseqüència, la llengua i el país,

tan amenaçats com la pròpia poesia. Vol ser eclèctic, sense preferències per una manera de fer poesia i s'hi convida poemes joves (David Soler Ortíz), poemes que han tingut el seu moment però que han estat apartats (Eva Rumi Guimó) i poemes amb un llarg recorregut (Carles Miralles)."

Vaig conèixer Pius Morera dins del jurat del premi per a poemes joves i inèdits Amadeu Oller, un dels guardons més antics i nets del país, que des de la barriada de la Bordeta acumula gairebé cinquanta anys, impassible als canvis polítics i a les tempestes. Morera és un dels primers que van presentar-se a les convocatòries i un dels jurats més preocupats perquè els llibres surtin impecables, per ajudar els joves i donar-los a conèixer. Potser és un somiatriu, però en necessitaríem un bon grapat, i així la cultura tornaria a la base, a la creació de plataformes on poder començar, una tasca ingent de planter, que Catalunya mai li sabrà agrair. És un honor que homes com Morera lluitin encara desinteressadament al llarg de les dècades i les vicissituds. ✪

Des del 2010, Morera ha donat veu a un centenar de poemes, la majoria joves o desconeguts